

Nr 22/1970.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y -
r e l s e s framställning till Ålands
landsting med förslag till landskapslag
om skattelättnader för obligationslån.

Den 26 november 1969 fattade landstinget beslut om antagande av landskapslag om skattelättnader för obligationslån. Till grund för beslutet förelåg landskapsstyrelsens framställning Nr 33/1969, lag- och ekonomiutskottets betänkande nr 1/1969-70 och stora utskottets betänkande nr 6/1969-70.

I en skrivelse av den 10 april 1970 meddelade emellertid Republikens President att han vid föredragning i statsrådet samma dag förordnat att landskapslagen skulle förfalla. Skrivelsen var av följande lydelse:

"Till Ålands landskapsstyrelse.

Ålands landsting har den 26 november 1969 fattat beslut om antagande av landskapslag om skattelättnader för obligationslån.

Vid föredragning i statsrådet i dag har Jag, efter att hava infordrat Högsta domstolens utlåtande i ärendet, över vilket även Ålandsdelegationen avgivit sitt yttrande, funnit att den granskning underkastade landskapslagen rör kommunalbeskattning, som jämlikt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen för Åland underliggert landskapets lagstiftningsbehörighet. Genom landskapslagen skulle vid kommunalbeskattningen beviljas skattelättnader för räntan på obligationslån i finskt mynt, som emitterats år 1969 den 1 juli eller senare samt under åren 1970 och 1971, i enlighet med vad därom är stadgat i rikets lag den 24 juni 1969 om skattelättnader för obligationslån. Med stöd av sistsagda lag må statsrådet under förutsättningar som närmare anges i lagen bevilja skattelättnad för av staten, kommun eller annan offentlig sammanslutning, näringsidkare eller kreditanstalt emitterat obligationslån, som är avsett att tecknas av allmänheten. Skattelättnaden innebär i fråga om räntan på obligation, att denna icke anses som fysisk persons eller oskiftat dödsbos skattepliktiga inkomst. Genom landskapslagen skulle landskapslagen den 25 juli 1969 om skattelättnader för obligationslån som emitteras år 1969 upphävas och icke tillämpas såvitt fråga är om sådana obligationslån, vilkas emitteringsdag inföll under det senare halvåret 1969. Enligt sistnämnda landskapslag anses vid kommunalbeskattningen ränta på alla obligationer i finskt mynt icke såsom fysisk persons och oskiftat dödsbos skattepliktiga inkomst. Vid den granskning underkastade landskapslagens ikraftträdande skulle således fysisk person och oskiftat dödsbo, som innehar sådana under andra halvåret 1969 emitterade obligationer, beträffande vilka stats-

rådet ej beviljat skattelättnad fräntas den icke oväsentliga förmån de förvärvat med stöd av ovannämnda nugällande landskapslag. Till denna del innebär den granskning underkastade landskapslagen sålunda en avvikelse från den trygghet till gods, som i 6 § 1 mom. rege- ringsformen tillförsäkras finsk medborgare. Emedan lagstiftningen i ärenden angående avvikelse från de till rikets statsförfattning hö- rande grundlagarna jämlikt 11 § 1 mom. självstyrelselagen uteslutan- de ankommer på rikets lagstiftande organ, har landstinget i denna punkt överskridit sin behörighet.

På grund av det ovan anförda har Jag med stöd av 14 § 2 mom. själv- styrelselagen beslutat förordna, att förevarande landskapslag om skat- telättnader för obligationslån skall förfalla; vilket Landskapsstyrel- sen härmed till kännedom meddelas.

Helsingfors, i Statsrådet den 10 april 1970.

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Urho Kekkonen

T.f. justitieminister S. Suorttanen."

Avsikten med landstingsbeslutet var att bringa lagstiftningen om skattelättnader för obligationslån i överensstämmelse med rikets lag den 24 juni 1969 om skattelättnader för obligationslån (FFS 412/69). Då det emellertid av praktiska skäl var omöjligt att genomföra lag- stiftningsarbetet så snabbt att landskapslagen kunde träda i kraft samtidigt som rikslagen, gavs landskapslagen en sådan lydelse, att den retroaktivt skulle tillämpas även på obligationer, som emitterats under andra halvåret 1969 och för vilka skattelättnader redan bevil- jats genom landskapslagen den 25 juli 1969 om skattelättnader för obli- gationslån, som emitteras år 1969. (37/69).

Genom en sådan ändring av förevarande landstingsbeslut, att land- skapslagen endast skulle gälla obligationer, som emitteras under åren 1970 och 1971, skulle däremot enligt landskapsstyrelsens åsikt ej hin- der föreligga för landstingsbeslutets ikraftträdande.

Ändringen innebär, att under senare halvåret 1969 emitterade obli- gationslån erhåller en i skattelättnadsavseende förmånligare ställning vid kommunalbeskattningen än vid statsbeskattningen. Enligt av högsta domstolen införskaffad utredning skulle denna förmån dock vara oväsent- lig, enär olikheten gäller endast sådana obligationer, som tecknas av penninginrättningar, försäkringsbolag och pensionskassor och med stor sannolikhet ej kommer i fysisk persons eller oskiftat dödsbos ägo.

Genom rikets lag den 14 november 1969 angående ändring av lagen om

skattelättnader för obligationslån (FFS 686/69) har tiden för skattelättnadens giltighet ändrats från tio till elva år. För att denna ändring även skall äga tillämpning vid kommunalbeskattningen i landskapet, föreslår landskapsstyrelsen ett tillägg till 1 §.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsamtt förelägga Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
om skattelättnader för obligationslån.

I enlighet med Ålands landstings beslut stadgas:

1 §.

På räntan för obligationslån i finskt mynt, som emitterats under åren 1970 och 1971, beviljas skattelättnader vid kommunalbeskattningen i enlighet med vad därom är stadgat i rikets lag den 24 juni 1969 om skattelättnader för obligationslån (FFS 412/69) jämte senare tillkomna ändringar.

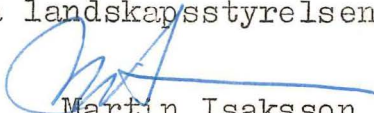
2 §.

Närmare stadganden om verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas vid behov genom landskapsförordning.

Mariehamn, den 20 augusti 1970.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd

Martin Isaksson

Lagberedningssekreterare

Sune Carlsson